

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
4-ПРЖ.бр. 24982/22
Дана 22.11.2022. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 13.12.2022			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	05-6/21/22-2		

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Гордане Гавриловић, председника већа, Зорице Милосављевић и Славице Бркић, чланова већа, уз учешће судског саветника Јелене Милетић, као записничара, одлучујући о заједничкој жалби окривљених правног лица РАДИОДИФУЗНОГ ПРЕДУЗЕЋА “Б92” АД Нови Београд и одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, изјављеној преко браниоца Савовић Круне, адвоката из Београда, против пресуде Прекршајног суда у Београду 54-Пр.бр. 12004/21 од 11.10.2022. године, којом су окривљени оглашени одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, 15 и 16 и став 2 у вези става 1 тачка 14, 15 и 16 Закона о оглашавању, на основу одредби члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 248 став 1 тачка 6, члана 269 и члана 274 Закона о прекршајима Републике Србије (“Службени гласник Републике Србије” број 65/2013, број 13/2016, број 98/2016 и број 91/2019), у нејавној седници већа одржаној дана 22.11.2022. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

Поводом заједничке жалбе окривљених правног лица РАДИОДИФУЗНОГ ПРЕДУЗЕЋА “Б92” АД Нови Београд и одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, изјављене преко браниоца Савовић Круне, адвоката из Београда, а по службеној дужности ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 54-Пр.бр. 12004/21 од 11.10.2022. године, тако што се ОБУСТАВЉА прекршајни поступак вођен против окривљених правног лица РАДИОДИФУЗНОГ ПРЕДУЗЕЋА “Б92” АД Нови Београд и одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, 15 и 16 и став 2 у вези става 1 тачка 14, 15 и 16 Закона о оглашавању, учињених под а) од 03.10. до 31.10.2020. године; под б) од 03.10. до 31.10.2020. године; под в) од 03.10. до 31.10.2020. године; под г) од 02.10. до 31.10.2020.године; под д) од 01.10. до 31.10.2020. године; под њ) од 06.10. до 28.10.2020.године; и под е) од 04.10. до 24.10.2020. године, јер је наступила АПСОЛУТНА ЗАСТАРЕЛОСТ за вођење прекршајног поступка, сходно члану 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет Прекршајног суда у Београду.

Образложење

Првостепеном пресудом окривљени правно лице РАДИОДИФУЗНО ПРЕДУЗЕЋЕ “Б92” АД Нови Београд и одговорно лице у правном лицу Карацић Драган из Београда оглашени су одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, 15 и 16 и став 2 у вези става 1 тачка 14, 15 и 16 Закона о оглашавању, за које прекршаје су им применом члана 50 Закона о прекршајима изречене опомене и одређени су им трошкови прекршајног поступка у паушалном износу од по 2.000,00 (двехиљаде) динара.

Против наведене пресуде благовремену заједничку жалбу изјавили су окривљени, преко браниоца Савовић Круне, адвоката из Београда због битне повреде одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о прекршајним санкцијама. У образложењу жалбе се наводи да је првостепени суд приликом доношења побијане пресуде учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка и то на тај начин што је погрешно применио одредбе Закона о прекршајима, конкретно одредбу члана 182 Закона о прекршајима, што је утицало на доношење законите и правилне пресуде. Истичу да је суд водио поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка Регулаторног тела за електронске медије, упркос указивању на неправилности. Наиме, првостепеном суду су још у писаној одбрани указали на неуредност захтева за покретање прекршајног поступка РЕМ број 05-6/21 од 04.01.2021. године, будући да захтев не садржи чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио, а што је обавезна садржина захтева за покретање прекршајног поступка из члана 181 став 1 тачка 4 Закона о прекршајима. Поменути захтев садржи само датум и време почетка и краја неправилности, без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити, у смислу различитих облика прекршаја из Закона о оглашавању. Овакав захтев је било потребно одбацити због процесних недостатака који онемогућавају суду да по истим поступа. Указују другостепеном суду и на став судске праксе који иде у прилог оваквим наводима и то на решење Прекршајног суда у Београду 97 Пр.бр. 23056/18 од од 31.01.2019. године којим је, у готово идентичном поступку (битно иста садржина захтева) одбачен захтев РЕМ-а за покретање прекршајног поступка као неуредан. Суд је у решењу навео као разлог одбацивања захтева то што “нису прецизно одређене радње, (...) не цитирају чланове казних одредаба и материјалних одредаба, да захтев за покретање прекршајног поступка не може да се састоји из табела, већ да се све чињеничне радње и наводно извршилаца морају прецизирати, јасно описати и груписати по врсти прекршаја”. Наводи се и да скидање оквира табела није довољно да би се захтев сматрао уредним, као и да чињеничне радње морају бити прецизиране, јасно описане и хронолошки сређене. Суд упркос предлогу није одбацио захтев као неуредан, нити је наложио подносиоцу да исти допуни у року од 15 дана колико износи крајњи рок, суд је водио поступак по неуредном захтеву, те је тиме учињена повреда одредаба прекршајног поступка и то конкретно члана 182 Закона о прекршајима. Истичу и да постоји недостатак, како у захтеву, тако и у самој пресуди, а који се огледа у непостојању тачно наведеног времена и места, наводног, извршења прекршаја. Ниједном приликом ни у самом захтеву, а ни у самој пресуди, ни подносилац, а ни првостепени суд нису навели тачно време и место извршења, већ се наводи само паушално да је реч о неком студију. У прилог постојању обавезе суда да у пресуди определи место и време извршења прекршаја говори и пракса Прекршајног апелационог суда, односно пресуда Пржу. 2257/2015 од 11.08.2015. године. Даље у жалби се цитира и члан 12 и члан 11 Закона о прекршајима. Суд није у довољној мери образложио на који начин је утврдио

да је код окривљених постојао умишљај, тј. намера за извршење прекршаја. Све и да су учинили предметни прекршај, учинили су то из нехата, а не зато што су хтели извршење истога. Истичу да је извршена провера емитованог програмског садржаја и утврђено је да су пре и после емитоване емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја емитоване две целе засебне епизоде програмског садржаја, те у том смислу није дошло до прекидања садржаја ради емитовања емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја, односно до емитовања емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја у оквиру другог програмског садржаја. Б92 је предузела све неопходне мере како би што јасније означила почетак и крај појединачне епизоде програмског садржаја. Како би у будућности на још јаснији начин био означен почетак и крај појединачне епизоде програмског садржаја/емитовања ТВ продаје Б92 ће предузети додатне мере како би кориговао начин означавања почетка и краја предметног програмског садржаја. Будући да је првостепени суд у побијаној пресуди пропустио да цени све наводе окривљених, јасно је да је суд непотпуно утврдио чињенично стање. Првостепени суд приликом одмеравања казне није имао у виду одредбе Закона о прекршајима о ублажавању казне, односно о ослобођењу од казне иако су за то постојали законски услови. Прекршајни суд није узео у обзир целокупно чињенично стање. Нису починили ниједан од наводних прекршаја за које је првостепени орган исте огласио одговорним за извршење. Узимајући у обзир све наводе, јасно и недвосмислено произилази да су морали бити ослобођени одговорности, јер исти нису починили наведене прекршаје, те је сама пресуда незаконита, јер је иста заснована на непотпуном, а самим тим и нетачно утврђеном чињеничном стању. Првостепени орган је своју пресуду у целости засновао на наводима подносиоца захтева, односно некаквом софтверу за који није достављен ниједан доказ о исправности, нити је суд икада довео у питање његову исправност. Оваква пресуда је донета из разлога да не постоји ниједан доказ који је релевантан и који довољно јасно и недвосмислено указује на то да су окривљени извршили прекршаје који им се стављају на терет. Предлажу другостепеном суду да првостепену пресуду укине и врати првостепеном суду да у поновном поступку утврди све околности које су изнете у жалби, отклони процесне недостатке и правилно утврди чињенично стање.

Веће овог суда је на одржаној седници 22.11.2022. године утврдило да је под а) од 03.10. до 31.10.2020. године; под б) од 03.10. до 31.10.2020. године; под в) од 03.10. до 31.10.2020. године; под г) од 02.10. до 31.10.2020.године; под д) од 01.10. до 31.10.2020. године; под њ) од 06.10. до 28.10.2020.године; и под е) од 04.10. до 24.10.2020. године када су прекршаји учињени, па до 21.11.2022. године када је Прекршајни апелациони суд примио списе предмета на поступак одлучивања по заједничкој жалби окривљених правног лица РАДИОДИФУЗНОГ ПРЕДУЗЕЋА “Б92” АД Нови Београд и одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, изјављене преко браниоца Савовић Круне, адвоката из Београда прошло више од две године, те да је у овом предмету наступила застарелост за вођење прекршајног поступка, сходно одредби члана 84 став 7 Закона о прекршајима.

Из напред наведених разлога, веће овог суда је првостепену пресуду преиначило и прекршајни поступак против окривљених правног лица РАДИОДИФУЗНОГ ПРЕДУЗЕЋА “Б92” АД Нови Београд и одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, обуставио применом одредби члана 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима.

На основу свега наведеног, одлучено је као у изреци решења применом одредби члана 274 Закона о прекршајима.

Одлука о накнади трошкова прекршајног поступка донета је на основу члана 141 став 2 Закона о прекршајима.

Против овог решења жалба није дозвољена.

Решено у Прекршајном апелационом суду у Београду, дана 22.11.2022. године, под 4-ПРЖ.бр. 24982/22.

Д/Г

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Гордана Гавриловић

